

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2017. február 14.
(OR. en)

6128/1/17
REV 1

JAI 102
COPEN 37
GENVAL 10
EUROJUST 22
ENFOPOL 59
ENFOCUSTOM 31

FEDŐLAP

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	11501/16
Tárgy:	A közös nyomozócsoportokra vonatkozó gyakorlati útmutató

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a közös nyomozócsoportokra vonatkozó, a közös nyomozócsoportok szakértői hálózatának titkársága által benyújtott gyakorlati útmutatót. Az útmutatót az Eurojust, az Europol és az OLAF közreműködésével a közös nyomozócsoportok szakértői hálózata készítette. Az útmutató a közös nyomozócsoportokra vonatkozó korábbi kézikönyvnek a gyakorlatban szerzett tapasztalatok alapján való továbbfejlesztése, és magában foglalja a közös nyomozócsoportok létrehozásáról szóló megállapodás mintáját¹.

¹ HL C 18., 2017.1.19., 1. o.

The Network of National Experts on Joint Investigation Teams

KÖZÖS NYOMOZÓCSOPORTOK

Gyakorlati útmutató

Tartalom

1. Cél.....	4
2. A közös nyomozócsoportok koncepciója és a jogi keret	4
2.1. Fogalom meghatározás.....	4
2.2. Jogi keret.....	5
3. Közös nyomozócsoport létrehozása	6
3.1. Milyen esetben hozható létre közös nyomozócsoport?.....	6
3.1.1. Megfelelő ügyek	6
3.2.1. Gyakorlati szempontok	7
3.2. A közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás.....	8
3.3. A nyomozócsoport felépítése	8
3.3.1. A nyomozócsoport összetétele	8
3.3.2. A nyomozócsoport résztvevői.....	9
3.4. Az Eurojust tájékoztatása a közös nyomozócsoportok létrehozásáról.....	9
4. A közös nyomozócsoport működése	9
4.1. Jogi keret.....	9
4.2. Az operatív tevékenységek tervezése és koordinálása.....	10
5. A közös nyomozócsoport megszűnése és értékelése	11
MELLÉKLETEK	12
I. melléklet – Gyakran ismételt kérdések	12
1. Melyek a közös nyomozócsoport létrehozásának fontosabb gyakorlati lépései?.....	12
2. Igaz, hogy az egyéb határokon átnyúló ügyekhez képest több időre és erőforrásra van szükség azokhoz az ügyekhez, amelyek esetében közös nyomozócsoportot állítottak fel?	12
3. A közös nyomozócsoport létrehozása sürgős esetekben is megfelelő megoldás?.....	13
4. A közös nyomozócsoportban van „vezető ország”?.....	13
5. A közös nyomozócsoportban kötelező részt vennie az Eurojustnak, illetve az Europolnak? Mi szükséges ahhoz, hogy a közös nyomozócsoport uniós finanszírozásban részesülhessen? Egyéb szervek is részt vehetnek?	14
6. Szükséges, hogy a közös nyomozócsoport létrehozásában érintett összes államban belföldi nyomozás is folyamatban legyen?.....	14
7. A megállapodás mindegyik részes felének ki kell jelölnie egy csoportvezetőt?	15
8. Ugyanaz az állam több csoportvezetőt is kijelölhet?.....	15
9. Olyan személyek is részt vehetnek a közös nyomozócsoport tevékenységeiben, akik nem bűnüldöző vagy igazságügyi hatóság munkatársai?.....	16
10. A közös nyomozócsoporton belül hogyan zajlik az információk és a bizonyítékok cseréje? Ez hogyan tükröződik a nemzeti eljárásokban?	16
11. Hogyan oldható meg a közös nyomozócsoport létrehozását megelőzően gyűjtött információk és bizonyítékok cseréje?.....	17
12. A közös nyomozócsoport által gyűjtött bizonyítékok milyen feltételek mellett fogadhatók el a nemzeti bíróságokon?.....	17
13. Hogyan tisztázzuk a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek nemzeti jogában előírt nyilvánosságra hozatali követelményeket?	18
14. A kölcsönös bűnügyi jogsegély keretében szerzett bizonyítékok hogyan oszthatók meg a közös nyomozócsoporton belül?.....	18
15. A közös nyomozócsoport igénybevétele kizárja a rendőrségi és igazságügyi együttműködést szolgáló egyéb eszközök alkalmazását?.....	19

II. melléklet - A közös nyomozócsoportoknak az uniós ügynökségek/szervek által nyújtott támogatás	20
1. Eurojust.....	20
1.1. Feladat és megbízatás.....	20
1.2. Az Eurojust nemzeti tagjainak részvétele a közös nyomozócsoportban.....	21
1.3. Az Eurojust által a közös nyomozócsoportoknak nyújtott támogatás	21
2. Europol	22
2.1. Az Europol feladata és felépítése	22
2.2. Az Europol közös nyomozócsoportokban való részvételének jogalapja.....	23
2.3. Az Europol által a közös nyomozócsoportoknak nyújtott operatív támogatás	23
3. OLAF	24
3.1. Feladat és megbízatás.....	24
3.2. Az OLAF közös nyomozócsoportokban való részvételének jogalapja	25
3.3. Az OLAF által a közös nyomozócsoportoknak nyújtott támogatás.....	26
III. melléklet – A közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás mintája	28
IV. melléklet – Ellenőrző lista az operatív tevékenységek tervezéséhez és koordinálásához	38
1. Általános kérdések	38
2. Konkrét bűncselekményekhez kapcsolódó kérdések.....	39

1. Cél

E gyakorlati útmutató célja, hogy tájékoztatással, iránymutatással és tanácsokkal szolgáljon a szakembereknek a közös nyomozócsoportok létrehozásával kapcsolatban. Az útmutatót, amely a közös nyomozócsoportokra vonatkozó korábbi kézikönyvnek a gyakorlatban szerzett tapasztalatok alapján továbbfejlesztett változata, az Eurojust, az Europol és az OLAF közreműködésével a közös nyomozócsoportok szakértői hálózata készítette.

A közös nyomozócsoportok szakértői hálózata

A közös nyomozócsoportokkal foglalkozó nemzeti szakértők európai uniós hálózata (a közös nyomozócsoportok szakértői hálózata) 2005-ben jött létre azzal a céllal, hogy előmozdítsa a közös nyomozócsoportoknak a szakemberek általi alkalmazását. Mindegyik tagállam kijelölt egy vagy több olyan nemzeti szakértőt, akik a közös nyomozócsoportok igazságügyi (bírák, ügyészek, igazságügyi minisztériumok), illetve bűnüldözési (rendőrök, belügyminisztériumok) dimenzióját képviselik. A szakértők nemzeti szintű kapcsolattartó pontként működnek, akikhez a közös nyomozócsoportot létrehozni kívánó szakemberek tanácsért fordulhatnak. A közös nyomozócsoportok szakértői hálózatának tagjaként szakértelemmel rendelkeznek a közös nyomozócsoportoknak a saját tagállamukra jellemző működéséről, valamint hozzáférésük van a más tagállamok bevonásával létrehozott közös nyomozócsoportokkal kapcsolatos gyakorlati tudnivalókhoz. A titkárság, amelynek 2011-től az Eurojust ad otthont, segítséget, támogatást és ösztönzést nyújt a közös nyomozócsoportok szakértői hálózatának tevékenységeihez.

Ha kapcsolatba szeretne lépni a közös nyomozócsoportokkal foglalkozó saját nemzeti szakértőjével (szakértőivel), kérjük, előbb belföldi csatornán (intranet stb.) keresztül próbálja meg. Ha nem találja a keresett információt, kérjük, érdeklődjön e-mailben a következő címen: jitsnetworksecretariat@eurojust.europa.eu.

2. A közös nyomozócsoportok koncepciója és a jogi keret

2.1. Fogalom meghatározás

A közös nyomozócsoport a nemzetközi együttműködés olyan eszköze, amely két vagy több állam illetékes igazságügyi (bírák, ügyészek, nyomozási bírák ...) és bűnüldöző hatóságai közötti megállapodáson alapul, korlátozott időtartamra és meghatározott célra jön létre annak érdekében, hogy az érintett egy vagy több államban bűnügyi nyomozásokat folytasson.

A rendőrségi és igazságügyi együttműködés hagyományos formáihoz képest a közös nyomozócsoport az alábbi többletértékkel bír:

- A közös nyomozócsoportok lehetővé teszik az információk és a bizonyítékok közvetlen gyűjtését és cseréjét anélkül, hogy igénybe kellene venni a kölcsönös jogsegély hagyományos csatornáit. A nyomozócsoport működési helye szerinti állam jogával összhangban gyűjtött információk és bizonyítékok megszerzhetők (pusztán) a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás alapján; valamint
- a nyomozócsoport kiküldött tagjai (azaz a közös nyomozócsoport működési helyétől eltérő államból érkező tagok) jogosultak jelen lenni és – a nemzeti jogszabályokban, illetve a csoportvezető által meghatározott korlátokon belül – részt venni a származási államuk területén kívül foganatosított nyomozási cselekményekben.

A közös nyomozócsoport éppen ezért igen hatékony és eredményes együttműködési eszköz, amely megkönnyíti a több államban egyidejűleg folytatott nyomozások és vádhatósági eljárások koordinálását.

2.2. Jogi keret

A tagállamok közötti közös nyomozócsoportok létrehozását szabályozó uniós jogi keret alapja a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló 2000. évi uniós egyezmény¹ 13. cikke és a közös nyomozócsoportokról szóló 2002. évi kerethatározat². A tagállamok mostanra az egyik vagy mindkét említett jogalapot végrehajtották.

Az európai nyomozási határozattal nem kérhető a közös nyomozócsoport létrehozása³.

Közös nyomozócsoportok létrehozhatók egyéb nemzetközi jogi eszközök alapján is, különösen az Európai Unión kívüli államok illetékes hatóságaival vagy azok között. A következő jogi eszközök tartalmazznak jogalapot közös nyomozócsoportok létrehozásához:

- az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 2000. május 29-i egyezmény és az ahhoz csatolt 2001. évi jegyzőkönyv bizonyos rendelkezéseinek alkalmazásáról szóló megállapodás⁴,
- az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, a kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodás 5. cikke⁵,
- a Délkelet-európai Rendőri Együttműködési Egyezmény⁶ 27. cikke; az egyezmény több tagállam (Ausztria, Bulgária, Magyarország, Románia, Szlovénia) és balkáni ország (Albánia, Bosznia-Hercegovina, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Moldova, Montenegró, Szerbia) körében alkalmazandó,
- a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, Európa tanácsi egyezményhez csatolt második kiegészítő jegyzőkönyv 20. cikke⁷,

---

¹ Egyezmény az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről, HL C 197., 2000.7.12., 1. o. [Elérhető itt.](#)

² A Tanács 2002. június 13-i kerethatározata a közös nyomozócsoportokról, HL L 162., 2002.6.20., 1. o. [Elérhető itt.](#)

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 3-i irányelve a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról, HL L 130., 2014.5.1., 1. o. [Elérhető itt.](#)

⁴ HL L 26., 2004.1.29., 3. o.

⁵ HL L 181., 2003.7.19., 34. o.

⁶ Nyilvántartásba vétel az Egyesült Nemzetek Titkárságán: Albánia, 2009. június 3., 46240. sz.; *lásd* <http://www.pccseesecretariat.si/>.

⁷ CETS 182. szám; *see* <http://www.conventions.coe.int/?lg=fr>.

- a kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme elleni ENSZ-egyezmény 9. cikke⁸,
- a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezmény (UNTOC) 19. cikke⁹,
- a korrupció elleni ENSZ-egyezmény (UNCAC) 49. cikke¹⁰,
- az érintett államok közötti kétoldalú megállapodások.

Nem mindegyik említett jogi eszköz alkalmazandó ugyanazon államok körében. Éppen ezért a nem uniós államok részvételével megalakuló közös nyomozócsoportok esetében a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodásban szükséges lehet több említett jogalapra is hivatkozni. Ezenfelül a közös nyomozócsoportokra vonatkozó rendelkezések tartalma – amely az adott jogi eszköztől függően változó lehet – indokoltá teheti, hogy az alkalmazandó jogi eszköz(ök)et kiegészítő különös rendelkezéseket illesszenek a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás szövegébe.

A közös nyomozócsoportokkal foglalkozó szakértők 10. éves találkozója nyomán született következtetéseket érdemes megtekinteni, mivel a dokumentum átfogó képet ad a nem uniós államok részvételével megalakuló közös nyomozócsoportok esetében felmerülő konkrét kihívásokról és a lehetséges megoldásokról.

3. Közös nyomozócsoport létrehozása

A közös nyomozócsoportot létrehozni kívánó uniós szakemberek egyszerűen juthatnak szakértői tanácshoz és iránymutatáshoz azáltal, hogy felkeresik a közös nyomozócsoportokkal foglalkozó, a tagállamukban kijelölt nemzeti szakértőt (szakértőket). Emellett az Eurojusttól, illetve az Europoltól is kérhetnek segítséget egyrészt annak megítéléséhez, hogy az adott ügy esetében érdemes-e közös nyomozócsoportot létrehozni, másrészt a közös nyomozócsoport létrehozásához szükséges jogi/gyakorlati lépések meghatározásához¹¹.

3.1. Milyen esetben hozható létre közös nyomozócsoport?

3.1.1. Megfelelő ügyek

Az uniós jogi eszközök a közös nyomozócsoport létrehozásának két konkrét esetét ismertetik:

- **nagy ráfordítást igénylő, határokon átnyúló nyomozások:** közös nyomozócsoport olyan esetben hozható létre, amikor „*bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozás során egy tagállamnak bonyolult és nagy ráfordítást igénylő, más tagállamokat is érintő bűnügyi nyomozást kell folytatni*”.
- **koordinálást igénylő, egymással összefüggő nyomozások:** közös nyomozócsoport olyan esetben hozható létre, amikor „*több tagállam folytat olyan bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozást, amelyek körülményei az érintett tagállamok összehangolt és egyeztetett fellépését teszik szükségessé*”.

Hasonló rendelkezéseket a fentebb hivatkozott egyéb jogi eszközök közül több is tartalmaz (pl. a Délkelet-európai Rendőri Együttműködési Egyezmény, az Európa tanácsi egyezményhez csatolt jegyzőkönyv).

⁸ Az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára, 1582. kötet, 95. o.; lásd <http://www.unodc.org/unodc/en/commissions/CND/conventions.html>.

⁹ Az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára, 2225. kötet, 209. o.; lásd <http://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CTOC/index.html>.

¹⁰ Az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára, 2349. kötet, 41. o.; lásd <http://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CAC/index.html#UNCACfulltext>.

¹¹ Az Eurojust és az Europol által nyújtott operatív támogatással kapcsolatos további részleteket a mellékletek tartalmazzák.

3.2.1. Gyakorlati szempontok

A jogi követelményeken túl gyakorlati szempontokat is figyelembe kell venni annak vizsgálatakor, hogy szükség van-e közös nyomozócsoportra. Ezek közül az alábbiakban megemlíttünk néhányat:

- a nyomozás tárgyát képező bünszervezet/bűnözői tevékenység összetettsége és kifinomultsága,
- az érintett államokban foganatosítandó nyomozási cselekmények száma és összetettsége, valamint
- az, hogy az érintett államokat milyen mértékben köti össze a nyomozás.

Azoknak az eseteknek a túlnyomó részében, amikor közös nyomozócsoportot hoznak létre, az érintett államokban párhuzamos nyomozások folynak. Ugyanakkor a közös nyomozócsoport létrehozásának mérlegelésekor nem minden esetben indult már meg a nyomozás az összes érintett államban (hanem közülük csak egyben vagy néhányban). Ilyen esetben az első lépés rendszerint az, hogy a többi érintett állam is megindítja a nemzeti szintű nyomozást.

A már folyamatban lévő nyomozások esetében szerepet játszhat *az egyes nemzeti nyomozások éppen aktuális szakasza*: a nemzeti hatóságok ugyanis jobban hajlanak a közös nyomozócsoport alkalmazására, ha a nyomozásuk még viszonylag kezdeti szakaszban van, illetve ha a többi országban folytatott nyomozással azonos szakaszban van.

Amikor az adott ügy kettőnél több országot kapcsol össze, *az egyes országok érintettségi szintjét* is figyelembe veszik: bizonyos esetekben első lépésként arról állapotnak meg, hogy nem hoznak létre közös nyomozócsoportot az összes érintett ország bevonásával, hanem csak a leginkább érintettek között, a többi országgal pedig kölcsönös bűnügyi jogsegély keretében kezdeményezik majd az együttműködés.

Ha a későbbiekben egy vagy több ország csatlakozni kíván a közös nyomozócsoporthoz, az eredeti megállapodás módosítására mindig van lehetőség.

A fentieket szem előtt tartva, ajánlott, hogy a közös nyomozócsoport létrehozását mérlegelő államok bűnüldöző és igazságügyi hatóságai a kérdés megvitatása céljából *minél hamarabb*, még a hivatalos javaslattétel vagy megállapodás előtt találkozzanak.

Az Eurojust és az Europol ezzel összefüggésben fontos szerepet tölthet be azáltal, hogy operatív vagy koordinációs ülések keretében lehetővé teszi a nemzeti hatóságoknak, hogy:

- az adott ügyről nemzetközi szempontból teljesebb képet alkothassanak,
- a közös nyomozócsoport létrehozása céljából megvitassák a párhuzamos nyomozások indításának célszerűségét és módját, valamint
- tisztázzák a közös nyomozócsoport létrehozására irányuló hivatalos megkeresés küldésére vonatkozó nemzeti előírásokat (a hivatalos megkeresés bizonyos államokban előfeltétele a nyomozócsoport létrehozásának)¹².

---

¹² Lásd a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló 2000. évi uniós egyezmény 13. cikkének (2) bekezdését. A gyakorlatban ritkán van szükség hivatalos megkeresés küldésére. A nemzeti végrehajtási jogszabályokról – többek között e kérdéstről is – konkrét információkkal szolgál a közös nyomozócsoportok szakértői hálózatának titkársága által kezelt, korlátozott hozzáférésű internetes platform, amelyhez az uniós tagállamok igazságügyi és bűnüldöző hatóságai hozzáférést kaphatnak. Hozzáférést e-mailben kérhet a következő címen: jitsnetworksecretariat@eurojust.europa.eu.

3.2. A közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás

A közös nyomozócsoportok létrehozását megkönnyítendő egy megállapodásminta¹³ kidolgozására is sor került. A dokumentum az Eurojust, illetve az Europol honlapjáról valamennyi hivatalos nyelven és szerkeszthető formátumban letölthető.

A közös nyomozócsoportok létrehozásáról szóló megállapodás mintája olyan *nem kötelező erejű* közös alap, amelyet a szakemberek az adott ügyben felmerülő konkrét igényekhez igazíthatnak. A standard rendelkezéseket éppen ezért a nemzeti jogszabályi előírások vagy az eseti megoldások tükrözése érdekében olykor átfogalmazzák. A megállapodásminta egy olyan hasznos listát is tartalmaz, amely pontokba szedi a legtöbb olyan kérdést, amelyet a közös nyomozócsoportnak rendeznie kell ahhoz, hogy a tevékenységét biztonságosan végezhesse.

A gyakorlatban a közös nyomozócsoportok uniós tagállamok közötti létrehozásakor az esetek nagy többségében az uniós megállapodásminta használatos. A megállapodásminta emellett kellően rugalmasnak bizonyult ahhoz, hogy a különböző jogalapokhoz kissé hozzáigazítva alapja legyen a nem uniós államokkal folytatott megbeszéléseknek is. Egyes tagállamok kétoldalú megállapodáshoz is dolgoztak ki mintákat, mivel így egyrészt elébe lehet menni az ebben a meghatározott kontextusban valószínűleg felmerülő kérdéseknek, másrészt felgyorsíthatók a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás tartalmával kapcsolatos megbeszélések.

Azt követően, hogy a közös nyomozócsoport létrehozásáról elvi megállapodás született, az Eurojust segítséget nyújthat a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás kidolgozásához, valamint a megállapodásmintát kiegészítő vagy módosító rendelkezéseknek – az érintett tagállamok által kirendelt nemzeti tagok részvételével történő – megvitatásához. Ezen a téren bevált gyakorlat, hogy előbb a közös munkanyelven kitöltik a megállapodásmintát, amelyet az érintett tagállamok hivatalos nyelveire csak akkor fordítanak le, ha a partnerek már megegyeztek a dokumentum tartalmáról.

A közös nyomozócsoport fennállása során az eredeti megállapodás a felek közös megegyezésével módosítható, ha a tartalmát érintő változtatásra van szükség (pl. új részes fél bevonása, a vizsgált bűncselekménynek, a nyomozócsoport összetételének vagy céljainak a megváltozása, az időtartam meghosszabbítása miatt).

3.3. A nyomozócsoport felépítése

3.3.1. A nyomozócsoport összetétele

A közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás mindegyik részes fele kijelöli a következő személyeket:

- A közös nyomozócsoport vezetőjének (vezetőinek) feladata elsősorban az, hogy amikor a közös nyomozócsoport az érintett állam területén tevékenykedik, akkor felügyelje (felügyeljék) annak tevékenységeit. A nemzeti jogszabályok rendszerint meghatározzák, hogy melyik hatóság illetékes egyrészt arra, hogy (adott esetben engedélyezési eljárást követően) közös nyomozócsoportot hozzon létre, másrészt arra, hogy a közös nyomozócsoport vezetőjeként eljárjon¹⁴.
- A közös nyomozócsoport tagjai – az esetek többségében bűnüldöző hatóságok állományának tagjai – pedig azok, akik a nyomozási cselekményeket/operatív tevékenységeket végzik majd. A kijelölt tagok „közös nyomozócsoportba kiküldött tag” státuszban vannak jelen és vesznek részt a származási államuk területén kívül folytatott nyomozásban.

Közös nyomozócsoportot legalább két állam illetékes hatósága hozhat létre. A gyakorlatban gyakran előfordul, hogy ennél több partner hozza létre a közös nyomozócsoportot, ami indokolttá teheti, hogy az információk és a bizonyítékok cseréjét megkönnyítendő különös rendelkezésekről állapodjanak meg.

¹³ A Tanács állásfoglalása a közös nyomozócsoportok létrehozásáról szóló megállapodásmintáról, HLC18,2017.1.19,1.o.

¹⁴ A nemzeti jogszabályokról konkrét információkkal szolgál a *közös nyomozócsoportok szakértői hálózatának* korlátozott hozzáféréstű internetes platformja.

3.3.2. A nyomozócsoport résztvevői

A részes feleken kívül az alkalmazandó jogi eszközök értelmében általában egyéb „szervek tisztviselői” is részt vehetnek a közös nyomozócsoportokban; e szervek közé tartoznak az uniós szervek, az Eurojust nemzeti tagjai (az Eurojust-határozat 9f. cikke szerint), az Europol személyzete (az Europol-határozat 6. cikke szerint) és az OLAF személyzete.

Az Eurojust, az Europol és az OLAF részvételére vonatkozó részleteket általában a megállapodás egyik külön függeléke tartalmazza, amelynek mintája megtalálható a közös nyomozócsoportok létrehozásáról szóló megállapodás mintájában.

3.4. Az Eurojust tájékoztatása a közös nyomozócsoportok létrehozásáról

Az Eurojust-határozat¹⁵ 13. cikkének (5) bekezdésével összhangban a közös nyomozócsoport létrehozásáról az illetékes nemzeti hatóságoknak tájékoztatniuk kell az Eurojustnak az érintett tagállamokat képviselő nemzeti tagjait, még abban az esetben is, ha éppen nincs résztvevői státuszuk.

4. A közös nyomozócsoport működése

4.1. Jogi keret

Az alkalmazandó jogi eszközök a közös nyomozócsoportok működésére vonatkozóan a következő alapelveket fogalmazzák meg:

- a közös nyomozócsoport a tevékenységeit a nyomozócsoport működési helye szerinti állam (a működési hely szerinti állam) jogával összhangban és az ezen állam által kijelölt csoportvezető felügyelete mellett végzi,
- a kiküldött tagok jogosultak jelen lenni a nyomozás során, kivéve, ha a működési hely szerinti állam által kijelölt csoportvezető meghatározott okokból másként dönt,
- a kiküldött tagokat a csoportvezető megbízhatja nyomozási cselekmények foganatosításával, ha ahhoz a működési hely szerinti állam és a kiküldő állam hozzájárul,
- a kiküldött tagok a kiküldő államban rendelkezésre álló információkat jogosultak megosztani a nyomozócsoporttal. Szükség esetén ez utóbbi állam illetékes hatóságait felkérhetik arra, hogy folytassanak nyomozást a nemzeti jogban a belföldi ügyekre vonatkozóan megállapított feltételek mellett.

---

¹⁵ A 2009/426/IB tanácsi határozattal módosított, az Eurojust létrehozásáról szóló 2002/187/IB tanácsi határozat.

A közös nyomozócsoport keretében kicserélt (és más módon rendelkezésre nem álló) információk felhasználását a specialitás szabálya korlátozza: az említett információk főszabályként (kizárólag) azokra a célokra használhatók fel, amelyekre a nyomozócsoportot létrehozták. A nyomozócsoport azonban – például a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodásban – megegyezhet az információk szélesebb körű felhasználásáról is¹⁶.

A kiküldött tagok feladatainak a működés helye szerinti államban történő teljesítése során a sérelmükre vagy általuk elkövetett bűncselekmények tekintetében ugyanezen állam tisztviselőivel azonos elbánásban részesülnek¹⁷.

Ennek megfelelően a gyakorlatból kiderül, hogy a közös nyomozócsoportok alkalmazása igen sokszínű, ami bizonyosság arra, hogy az eszköz rugalmas és igazodni tud az adott ügyek konkrét igényeihez. Számtalan esetben például először párhuzamosan folynak a nyomozások a különféle érintett államokban, amelyek az összegyűjtött bizonyítékokat időnként kicserélik egymással. A második fázisban mindegyik állam tagokat küld a közös nyomozócsoportba, hogy támogassák az összehangolt operatív szakaszt.

4.2. Az operatív tevékenységek tervezése és koordinálása

Ahhoz, hogy a közös nyomozócsoport elérhesse célját, hatékonyan kell koordinálni a belföldi eljárásokat, és hatékonyan kell megtervezni a nyomozási/vádhatósági intézkedéseket. A koordinálás és a tervezés emellett megkönnyíti a pénzügyi támogatás igénylését is, amely a tervezett operatív tevékenységek becsült költségén alapul.

A szakemberek ezért arra jutottak, hogy ezeket a gyakorlati kérdéseket a nyomozócsoporton belül kell rendezni, továbbá érdemes megállapodni különös rendelkezésekről. Ellenőrző lista készült annak érdekében, hogy az említett rendelkezéseket szükség esetén külön dokumentumba foglalhassák (ez az úgynevezett operatív cselekvési terv).

A beszámolók szerint azonban a gyakorlatban egyértelműen előnyben részesítik a kevésbé hivatalos megoldásokat. A rendszeres ülések – elsősorban az Eurojust and Europol támogatásával szervezett ülések – a tervezés eszközeként szolgálnak. Az üléseken megfogalmazott következtetések tükrözik az elért megegyezéseket.

Függetlenül az előnyben részesített formától, a közös nyomozócsoport operatív tevékenységeit érintő olyan gyakorlati vonatkozásokat, amelyek még nem szerepelnek a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodásban, ajánlatos megvitatni és lehetőség szerint rögzíteni. Ennek kapcsán a szakembereknek érdemes megtekinteniük e gyakorlati útmutató IV. mellékletét, amely számba veszi az ezzel összefüggő releváns kérdéseket.

Az operatív szakaszban az Eurojust, az Europol és az OLAF által nyújtott támogatással kapcsolatos további információkért lásd még e gyakorlati útmutató megfelelő mellékletét.

---

¹⁶ A kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló uniós egyezmény 13. cikkének (10) bekezdése emellett lehetővé teszi, hogy a közös nyomozócsoport keretében kicserélt információkat (annak az államnak az előzetes hozzájárulása nélkül, amelytől az információt beszerezték) kivételesen felhasználhassák a közbiztonságot fenyegető közvetlen és súlyos veszély elhárítása céljából, ha ennek alapján bűnügyi nyomozás indul.

¹⁷ Lásd a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló uniós egyezmény 15. cikkét. A polgári jogi felelősségre vonatkozó részletes szabályokat ugyanezen jogi eszköz 16. cikke tartalmazza.

5. A közös nyomozócsoport megszűnése és értékelése

A közös nyomozócsoportokat korlátozott, de szükség esetén partneri megegyezéssel meghosszabbítható időtartamra hozzák létre. Ajánlott, hogy a partnerek az esetleges meghosszabbításról időben konzultáljanak és egyeztessenek, hogy ne szakadjon meg az együttműködés kerete. A már működő közös nyomozócsoportból való kilépést célzó egyoldalú döntéseket lehetőség szerint kerülni kell.

Külön figyelmet kell szentelni azoknak az eseteknek, amikor az eltérő határidők miatt az egyik állam illetékes hatóságainak le kell zárniuk a nyomozást – és így véget kell vetniük a közös nyomozócsoportban való részvételnek –, de az együttműködésnek a többi partner részéről még folytatódnia kell. Az ezzel kapcsolatos visszajelzések alapján ezt a kérdést érdemes előre tisztázni, és ehhez eseti megoldásokra is szükség lehet.

Legkésőbb a közös nyomozócsoport megszűnése 18 előtt szükségessé válhat megvizsgálni a joghatóság rendezésének és az azzal kapcsolatos gyakorlati intézkedéseknek (pl. a vonatkozó eljárások hatályának felülvizsgálata, a joghatóság megosztása, illetve átadása stb.) a kérdését, bár az elfogadott intézkedések a közös nyomozócsoport megszűnését követően is végrehajthatók.

Az ismeretek bővítése és az eszköz működésének javítása érdekében rendkívül fontos, hogy az érintett szereplők értékeljék a közös nyomozócsoportot. Ebben a szakemberek segítségére szolgál a közös nyomozócsoporttal kapcsolatos értékelő formanyomtatvány. Ajánlott, hogy a szakemberek a közös nyomozócsoport működésének befejeződését közvetlenül megelőző időszakban, közösen – ideális esetben egy külön ülés keretében – végezzék el az értékelést. Az értékelést kötelező elvégezni azoknak a közös nyomozócsoportoknak az esetében, amelyek az Eurojusttól pénzügyi támogatást kaptak. A közös nyomozócsoportok értékeléséről és a szakembereknek nyújtható támogatásról bővebb információk és iránymutatás található itt.

---

¹⁸ Ezt érdemes lehet egy korábbi fázisban megbeszélni, mivel hatással lehet a nyomozás lefolytatására és az operatív szakaszra (pl. az európai elfogatóparancsok végrehajtására) is.

MELLÉKLETEK

I. melléklet - Gyakran ismételt kérdések

1. Melyek a közös nyomozócsoport létrehozásának fontosabb gyakorlati lépései?

A közös nyomozócsoportozhoz mindenekelőtt az szükséges, hogy az érintett államok illetékes hatóságai az effajta együttműködési keret kialakításához elengedhetetlen *közös célt és érdeket* határozzanak meg, ami feltételezi, hogy már megállapították és leellenőrizték, hogy a nyomozásnak a különböző államokat összekötő összefüggései vannak. Az esetek többségében ez a nemzeti bűnüldöző hatóságok közötti információcsere és -elemzés útján történik, amihez adott esetben az Europol támogatást nyújt.

A döntés meghozatalához második lépésben az érintett államok illetékes hatóságainak megállapodásra kell jutniuk a közös nyomozócsoport létrehozásáról. A szakemberek a vonatkozó nemzeti szabályokról áttekintést találnak a *közös nyomozócsoportok szakértői hálózatának korlátozott hozzáférésű internetes platformján*. A legtöbb tagállamban a döntés meghozatalához ügyészi vagy más igazságügyi hatóság közreműködése (olykor központi hatóság előzetes engedélye) szükséges. A döntéshozatalt esetleg a közös nyomozócsoport létrehozására irányuló hivatalos megkeresés küldésének is meg kell előznie (ez azonban ritkán fordul elő a gyakorlatban).

Ha az a vélekedés érvényesül, hogy a közös nyomozócsoport a megfelelő együttműködési forma, kezdődhet a megállapodás megszövegezése, gyakorta az Eurojust támogatásával. Kifejezetten törekedni és figyelni kell e fázis mihamarabbi befejezésére, ellenkező esetben ugyanis fennáll a veszélye annak, hogy a nyomozás késedelmet szenved vagy lelassul. A megbeszélések megkönnyítése érdekében a megállapodás tartalmát minél tömörebben érdemes megfogalmazni, és a felesleges részleteket lehetőség szerint ki kell belőle hagyni (pl. a *célok*at ismertető részben kerülni kell az eset részletes összefoglalását).

Lásd a gyakorlati útmutató 3.1. és 3.2. pontját is.

2. Igaz, hogy az egyéb határokon átnyúló ügyekhez képest több időre és erőforrásra van szükség azokhoz az ügyekhez, amelyek esetében közös nyomozócsoportot állítottak fel?

Közös nyomozócsoportot olyan összetett, határokon átnyúló nyomozásokban alkalmaznak, amelyek esetében a jellegüknel fogva már nemzeti szinten sem spórolható meg a kellő idő- és erőforrás-ráfordítás. Ahogyan azt már említettük (lásd fent az 1. kérdést) a megállapodás megszövegezését mihamarabb be kell fejezni, nehogy a nyomozási tevékenység késedelmet szenvedjen.

Olyanról még senki nem számolt be, hogy egy közös nyomozócsoport támogatásával folytatott nyomozás az egyéb határokon átnyúló ügyeknél tovább tartott volna, sőt e tekintetben az a vélekedés, hogy a közös nyomozócsoport a rugalmassága folytán általában inkább meggyorsítja a nyomozást. Arról sem érkezett beszámoló, hogy a közös nyomozócsoportok működéséhez az egyéb határokon átnyúló ügyeknél több pénzügyi vagy emberi erőforrásra lenne szükség.

Az operatív üléseken való részvétel és a közös nyomozócsoportokba kiküldött tagok részvétele (utazás és szállás) keletkeztethet többletköltséget, de erre támogatás igényelhető az Eurojusttól vagy az Europoltól (lásd lentebb a II. mellékletet).

Lásd a gyakorlati útmutató 4.1. pontját is.

3. A közös nyomozócsoport létrehozása sürgős esetekben is megfelelő megoldás?

Ha már létrehozták, a közös nyomozócsoport olyan rugalmas keretet biztosít, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok valós idejű együttműködését, és megkönnyíti a sürgős műveletek elvégzését (például ellenőrzött szállítás), az egyidejűleg végzett és összehangolt műveleteket, továbbá a komolyabb nemzetközi ügyekben folytatott nyomozást.

Ha a közös nyomozócsoport létrehozását megelőzően van szükség sürgős intézkedésre (pl. letartóztatásra vagy halaszthatatlan ellenőrzött szállításra), még mindig lehetőség van együttműködést kezdeményezni más csatornákon keresztül (rendőrségi információcsere, illetve kölcsönös bűnügyi jogsegély keretében) és a közös nyomozócsoportot később létrehozni.

Lásd a gyakorlati útmutató 3.1., 3.2. és 4.2. pontját is.

4. A közös nyomozócsoportban van „vezető ország”?

A közös nyomozócsoport létrehozásának és működésének alapja a nemzeti hatóságok közötti kölcsönös megállapodás. Az együttműködés az egyenrangúságon alapszik, ami azt jelenti, hogy a közös nyomozócsoport keretében való együttműködés nem érinti a bűnüldöző és az igazságügyi hatóságok hatásköreinek nemzeti jog szerinti gyakorlását.

A felek a gyakorlatban megegyezhetnek abban, hogy egyikük, például az az állam, amelyik a leginkább érintett, vagy amelyiknek a legjobb rálátása van a bűnszervezet tevékenységeire, kezdeményező szerepet kapjon, illetve *de facto* megszervezze a nemzeti hatóságok közötti együttműködést. Az ilyen megegyezés hasznos lehet a közös nyomozócsoporton belüli megfelelő koordinálás biztosításához, melynek során maradéktalanul tiszteletben tartják a nemzeti hatóságok előjogait.

Lásd a gyakorlati útmutató 3.3. pontját is.

5. A közös nyomozócsoportban kötelező részt vennie az Eurojustnak, illetve az Europolnak? Mi szükséges ahhoz, hogy a közös nyomozócsoport uniós finanszírozásban részesülhessen? Egyéb szervek is részt vehetnek?

Az Eurojust, illetve az Europol közös nyomozócsoportban való részvétele opcionális. A nemzeti hatóságok döntenek el, hogy igénybe kívánják-e venni az általuk nyújtott támogatást (a nyújtott támogatásról áttekintést ad a II. melléklet).

Ahhoz, hogy az Eurojust részéről finanszírozásban részesülhessen, a közös nyomozócsoportnak fel kell kérnie az érintett tagállamok nemzeti Eurojust-tagjait a tevékenységeiben való részvételre. E követelmény teljesítése az igénylési formanyomtatvány megfelelő négyzetének bejelölésével igazolható. Az ideális az lenne, ha a felkérést belefoglalnák valamilyen konkrét dokumentumba (pl. a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodásnak a résztvevők szerepét ismertető mellékletébe, rendelkezésként magába a megállapodás szövegébe, vagy megemlítve az Eurojustnak az Eurojust-határozat 13. cikkének (5) bekezdésével összhangban küldött tájékoztatásban stb.).

Továbbá az alkalmazandó uniós és nemzetközi jogi eszközök a közös nyomozócsoportban való részvételt illetően általában „egyéb szervekről” is említést tesznek. Közös nyomozócsoportban az Eurojuston és az Europolon kívül ez idáig csak az OLAF vett részt.

Lásd a gyakorlati útmutató 3.3.2. és 3.4. pontját is.

6. Szükséges, hogy a közös nyomozócsoport létrehozásában érintett összes államban belföldi nyomozás is folyamatban legyen?

Az uniós jogi eszközök kifejezetten nem írják elő, hogy a közös nyomozócsoport létrehozásakor az összes érintett államban belföldi nyomozás is folyamatban legyen.

A 3.1.1. pontban hivatkozott két eset közül csak az egyik (*koordinálást igénylő, egymással összefüggő nyomozások*) kapcsán utalnak kifejezetten párhuzamos eljárásokra, míg a másik esetben (*nagy ráfordítást igénylő, határokon átnyúló nyomozások*) elegendőnek tűnik az, ha az érintett államok egyikében folyik nyomozás. Emellett a végrehajtási jogszabályok elemzéséből az derül ki, hogy egyes tagállamokban a belföldi nyomozás indítása nem előfeltétele a közös nyomozócsoport létrehozásának¹⁹.

Az esetek nagy többségében azonban a közös nyomozócsoport létrehozásakor már párhuzamosan zajlanak eljárások.

Lásd a gyakorlati útmutató 3.3. pontját is.

---

¹⁹ A nemzeti végrehajtási jogszabályokról – többek között e kérdésről is – konkrét információkkal szolgál a közös nyomozócsoportok szakértői hálózatának korlátozott hozzáférésű internetes platformja.

7. A megállapodás mindegyik részes felének ki kell jelölnie egy csoportvezetőt?

A közös nyomozócsoportokról szóló hatályos jogi eszközök nem írják elő, hogy a megállapodás mindegyik részes felének ki kell jelölnie egy vezetőt. Úgy fogalmazznak azonban, hogy „a csoport vezetője azon tagállam bűnügyi nyomozásban részt vevő illetékes hatóságának a képviselője, amely tagállamban a csoport tevékenykedik”, amiből arra következtethetünk, hogy a nyomozócsoport működési helye szerinti államok mindegyikében ki kell jelölni legalább egy csoportvezetőt. Az esetek nagy többségében egyébként ezt a gyakorlatot követik.

Lásd a gyakorlati útmutató 3.3.1. pontját is.

8. Ugyanaz az állam több csoportvezetőt is kijelölhet?

A közös nyomozócsoportokról szóló hatályos jogi eszközök nem írják elő, hogy mindegyik részes fél kizárólag egy vezetőt köteles kijelölni.

A gyakorlatban azokban a tagállamokban, amelyekben ugyanabban az ügyben nyomozási bíró és ügyész is eljár, lehetőség van két csoportvezető kijelölésére.

Problémát jelenthet, ha a közös nyomozócsoport által vizsgált bűncselekményekkel kapcsolatban ugyanazon államban különböző hatóságok több összefüggő nyomozást folytatnak. A helyzet a nyomozócsoport hatékony munkavégzésére is kihatással lehet, ha az eljáró hatóságoknak az ügyet illetően eltérő a véleménye. Az (egymással összefüggő) nyomozások koordinálásáról ezért lehetőség szerint nemzeti szinten, még a közös nyomozócsoport létrehozását megelőzően kell gondoskodni úgy, hogy mindegyik érintett részt vevő állam esetében csak egy csoportvezető legyen kijelölve.

Lásd a gyakorlati útmutató 3.3.1. pontját is.

9. Olyan személyek is részt vehetnek a közös nyomozócsoport tevékenységeiben, akik nem bűnüldöző vagy igazságügyi hatóság munkatársai?

Más nyomozásokhoz hasonlóan az olyan személyeknek (pl. igazságügyi szakértőknek vagy nem kormányzati szervezetek, különösen sértetteket segítő szervezetek munkatársainak) a közreműködése, akik nem bűnüldöző vagy igazságügyi hatóság munkatársai, elősegítheti az ügy megoldását. Ha felmerül a részvételük eshetősége, a kérdést a partnereknek érdemes lehet a közös nyomozócsoport létrehozásakor megvitatniuk.

A közös nyomozócsoport kiküldött tagjait a működési hely szerinti állam által kijelölt csoportvezető megbízhatja nyomozási cselekmények foganatosításával is. Ez a magyarázat arra, hogy a gyakorlatban a közös nyomozócsoport tagjai olyan tisztviselők, akik a kiküldő államban ilyen cselekményeket végezhetnek.

Lásd a gyakorlati útmutató 3.3.1. pontját is.

10. A közös nyomozócsoporton belül hogyan zajlik az információk és a bizonyítékok cseréje? Ez hogyan tükröződik a nemzeti eljárásokban?

Az uniós és a nemzetközi jogi eszközök elsősorban a közös nyomozócsoport tagjainak a nyomozócsoport által gyűjtött információkhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférését és az általuk történő felhasználását szabályozzák, nem pedig az információk/bizonyítékok cseréjére vonatkozó feltételeket. A közös nyomozócsoport vezetőinek és tagjainak éppen ezért a nemzeti jogszabályokat és az általános gyakorlatot kell követniük.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy a szakemberek főként az informális kommunikációs csatornákat részesítik előnyben. Az adatok védelme és biztonsága érdekében tanácsos a SIENA-t²⁰ igénybe venni, vagy az Eurojust erre a célra szolgáló eszközét és biztonságos elektronikus levelezőrendszerét, melyet a közös nyomozócsoportokra vonatkozó támogatási program keretében biztosítanak. A közös nyomozócsoportban részt vevő partnereknek emellett a vonatkozó uniós jogi keret²¹ figyelembevételével gondoskodniuk kell a személyes adatok védelméről is.

Lásd a gyakorlati útmutató 4. pontját is.

---

²⁰ A Biztonságos Információcsere Hálózati Alkalmazás (SIENA) az Europol által létrehozott olyan eszköz, amely a bűncselekményekhez kapcsolódó operatív és stratégiai információk és bűnüldözési operatív információk gyors, biztonságos és felhasználóbarát cseréjét szolgálja.

²¹ Lásd a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvet, HL L 119, 2016.5.4., 89.o.

11. Hogyan oldható meg a közös nyomozócsoport létrehozását megelőzően gyűjtött információk és bizonyítékok cseréje?

Erre a gyakorlatban többféle megoldás is kínálkozik: egymáshoz intézett kölcsönös bűnügyi jogsegély iránti megkeresések, a meglévő bizonyítékok megkeresés nélküli cseréje (a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló 2000. évi uniós egyezmény 7. cikke) stb. A hatékonyság érdekében azonban az esetek többségében a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodásban előre kikötik, hogy az említett bizonyítékok cseréjére magának a megállapodásnak a keretén belül kerül majd sor.

Lásd a gyakorlati útmutató 4. pontját is.

12. A közös nyomozócsoport által gyűjtött bizonyítékok milyen feltételek mellett fogadhatók el a nemzeti bíróságokon?

Az alkalmazandó jogi eszközök értelmében a nyomozócsoport a tevékenységét annak az államnak a joga szerint végzi, amelyben az adott időpontban tevékenykedik. Az említett jogi eszközök arról azonban nem tesznek említést, hogy a nyomozócsoport által ilyen körülmények között gyűjtött bizonyítékok elfogadhatók-e az érintett állam nemzeti bíróságain.

Ezt a kérdést az adott nemzeti jog szabályozza, amelyről a szakemberek áttekintést találnak a közös nyomozócsoportok szakértői hálózatának korlátozott hozzáférésű internetes platformján. A gyakorlatban azonban ritkán kérdőjelezik meg a közös nyomozócsoport által gyűjtött bizonyítékok elfogadhatóságát: rugalmas eszközként a közös nyomozócsoportban igen gyakran már a bizonyítékok gyűjtésekor előre rendezhetők az elfogadhatósággal kapcsolatos esetleges kérdések és megtalálható a megfelelő megoldás. Ezzel összefüggésben hasznos lehet megbízni a közös nyomozócsoport vezetőjét vagy egy tagját az elfogadhatósággal kapcsolatos kérdések rendezésének feladatával – a megállapodásmintában javasoltak szerint –, és jól jöhet a közös nyomozócsoportok szakértőinek, illetve az Eurojustnak a támogatása is.

Lásd a gyakorlati útmutató 4. pontját is.

13. Hogyan tisztázzuk a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek nemzeti jogában előírt nyilvánosságra hozatali követelményeket?

A kölcsönös bűnügyi jogsegély iránti megkeresések küldéséhez képest a közös nyomozócsoport többletértéke például abban rejlik, hogy a közös nyomozócsoport tagjai közvetlenül megoszthatják egymással az információkat.

A nemzeti jog azonban eltérő lehet az alábbiak szabályozását illetően:

- a kapott információkat mennyiben lehet (vagy kell) megemlíteni az eljárásokban és a bíróságon bizonyítékként felhasználni, valamint
- az említett információkat mennyiben lehet (vagy kell) az érdekelt felek tudomására hozni, és erre az eljárás mely szakaszában kell sort keríteni.

Ha a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek nincsenek teljesen tisztában a többi érintett állam vonatkozó jogi szabályozásával, az ronthatja a nyomozás, illetve a vádhatósági eljárás hatékonyságát.

A közös nyomozócsoport működését megkönnyítendő már a létrehozási szakaszban tanácsos tisztázni az alkalmazandó nemzeti szabályokat. A szakembereknek továbbá érdemes megtekinteniük a nemzeti jogszabályokkal kapcsolatos, e területre vonatkozó információkat *a közös nyomozócsoportok szakértői hálózatának korlátozott hozzáférésű internetes platformján*. Bevett gyakorlat, hogy a nemzeti jogszabályok egy példányát vagy összefoglalását csatolják a megállapodáshoz.

Lásd a gyakorlati útmutató 4. pontját is.

14. A kölcsönös bűnügyi jogsegély keretében szerzett bizonyítékok hogyan oszthatók meg a közös nyomozócsoporton belül?

Amiatt, hogy a közös nyomozócsoport kizárólag azoknak az államoknak a területén tevékenykedhet, amelyek részes felei a megállapodásnak, az egyéb államokkal való együttműködést kölcsönös bűnügyi jogsegély keretében (vagy egy, a kölcsönös elismerés elvét érvényesítő eszközt igénybe véve) kell kezdeményezni.

A gyűjtött bizonyíték a legtöbb esetben valamennyi fél érdekét szolgálja, ezért a gyakorlatban a közös nyomozócsoport részes felei általában egyeztetnek egymással, a megkeresést hivatalosan pedig csak egyikük továbbítja.

Az így gyűjtött bizonyítéknak a közös nyomozócsoporton belüli rendelkezésre bocsátását biztosítandó a megállapodásba ajánlatos beilleszteni egy olyan rendelkezést, amely egyértelművé teszi, hogy ha kölcsönös bűnügyi jogsegély iránti megkeresést kellene intézni egy olyan államhoz, amely nem részes fele a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodásnak, akkor kérni kell a megkeresett állam hozzájárulását ahhoz, hogy a megkeresés teljesítésével szerzett bizonyítékot meg lehessen osztani a megállapodás többi részes felével.

Lásd a gyakorlati útmutató 4. pontját is.

15. A közös nyomozócsoport igénybevétele kizárja a rendőrségi és igazságügyi együttműködést szolgáló egyéb eszközök alkalmazását?

A közös nyomozócsoport megkönnyíti az információk és a bizonyítékok gyűjtését és cseréjét, aminek során főszabályként kizárt, hogy a felek az igazságügyi együttműködést szolgáló, a közös nyomozócsoporttal megegyező célú és hatályú egyéb eszközöket (különösen *kölcsönös bűnügyi jogsegélyt*) alkalmazzanak.

Ahogy az már említettük, a közös nyomozócsoporton belüli együttműködés a nyomozócsoporton „kívüli” államok viszonylatában gyakran kiegészül a kölcsönös bűnügyi jogsegély igénybevételével. A közös nyomozócsoport létrehozása továbbá nem jelent akadályt az eltérő célú és hatályú eszközök (elsősorban pl. a személyek átadásához az *európai elfogatóparancs*) alkalmazásában.

Az együttműködés és a kölcsönös elismerés egyéb eszközeit a párhuzamos eljárások miatt *de facto* nem éri meg alkalmazni, mivel a szóban forgó intézkedések többségét valamelyik fél nemzeti eljárás keretében elvégezheti (pl. biztosítási intézkedést elrendelő határozatok végrehajtása). Tény azonban, hogy ezen a téren nem egységes a gyakorlat, és adott esetben hasznos lehet egyéb olyan eszközöket is igénybe venni, amelyeknek alkalmazása a közös nyomozócsoporttal összefüggésben nem kimondottan kizárt.

Lásd a gyakorlati útmutató 3.1.2. pontját is.

II. melléklet - A közös nyomozócsoportoknak az uniós ügynökségek/szervek által nyújtott támogatás

A közös nyomozócsoportokról szóló uniós jogi eszközök kifejezetten rendelkeznek az uniós ügynökségek és szervek részvételéről, amelynek gyakorlati vonatkozásait a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás függeléke pontosítja.

A gyakorlatban a közös nyomozócsoportok nagy többsége kap támogatást az uniós ügynökségektől. Emellett az alábbiakban ismertetett, különféle formákban megnyilvánuló támogatás nem kizárólagos, hanem kiegészítő jellegű: a szakemberek visszajelzéseiből kitűnik, hogy a nyomozás szempontjából milyen többletértéket képvisel az az „intézményközi” együttműködés, amelynek során az uniós ügynökségek/szervek összehangoltan járulnak hozzá a közös nyomozócsoport működéséhez.

1. Eurojust

1.1. Feladat és megbízatás

Ahhoz, hogy a közös nyomozócsoportok teljesíthessék a céljaikat, a nyomozások és a vádhatósági eljárások megfelelő koordinálása szükséges, amelynek elősegítése az Eurojust alapfeladata.

Az Eurojust az Európai Unió igazságügyi együttműködési egysége. Hatásköre az Europol megbízatásához hasonlóan a szervezett bűnözés, a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus főbb formáira terjed ki. Emellett az egyéb típusú bűncselekmények esetében az Eurojust tagállami megkeresés alapján nyújthat segítséget a nyomozásokban és a vádhatósági eljárásokban.

Az Eurojust támogatást nyújthat az illetékes tagállami hatóságok által folytatott eljárások során. Tagállami megkeresés alapján olyan nyomozásokban és vádhatósági eljárásokban is segítséget nyújthat, amelyekben a szóban forgó tagállam és egy olyan harmadik állam érintett, amellyel együttműködési megállapodás jött létre, vagy ha a segítségnyújtáshoz nyilvánvalóan lényeges érdek fűződik.

Az Eurojustnak a közös nyomozócsoportokban betöltött sajátos szerepét a vonatkozó jogi keret is tükrözi:

- *Tagállami tájékoztatás a létrehozott közös nyomozócsoportokról (lásd a gyakorlati útmutató 3.4. pontját is)*
- *Közös nyomozócsoport létrehozása iránti megkeresés:* az Eurojust – a nemzeti tagjai révén vagy testületként eljárva – felkérheti az illetékes tagállami hatóságokat, hogy hozzanak létre közös nyomozócsoportot,
- *Részvételi jogosultság:* a nemzeti tagok saját tagállamuk vonatkozásában jogosultak részt venni közös nyomozócsoportokban, ideértve azok felállítását is,
- *Az Eurojust részvétele és a közös nyomozócsoportok finanszírozása:* A nemzeti tagok, helyetteseik vagy asszisztenseik felkérést kapnak minden olyan közös nyomozócsoportban való részvételre, amelyben tagállamuk részt vesz, és amely közösségi finanszírozásban részesül.

1.2. Az Eurojust nemzeti tagjainak részvétele a közös nyomozócsoportban

Az Eurojust a közös nyomozócsoportnak az általános feladatai és célkitűzései alapján nyújthat segítséget. Részvételét azonban az Eurojust-határozat 9f. cikkének megfelelően az esetek többségében hivatalos formába kell önteni, hogy egyértelmű legyen az alkalmazandó jogi keret.

A nemzeti tagok részvételének részleteit az esetek többségében nem a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás szövege tartalmazza, hanem annak egy külön függeléke, amely minden esetben pontosítja, hogy a nemzeti tagok éppen az Eurojust nevében vagy illetékes nemzeti hatóságként járnak-e el.

Annak ellenére, hogy a 9f. cikk a nemzeti tagoknak kifejezetten az uniós tagállamok körében létrehozott közös nyomozócsoportokban való részvételéről szól, nincs akadálya annak, hogy a nemzeti tagok nem uniós államokat is magukban foglaló közös nyomozócsoportokban is részt vegyenek, ha erre a nemzeti joguk lehetőséget ad.

1.3. Az Eurojust által a közös nyomozócsoportoknak nyújtott támogatás

- *Létrehozási szakasz*

Az Eurojust nemzeti irodái – a hazai hatóságokkal való kapcsolatfelvételtől kezdve – rendszeresen nyújtanak segítséget a közös nyomozócsoportok potenciális részes feleinek annak megvizsgálásában, hogy az adott ügy esetében érdemes-e közös nyomozócsoportot létrehozni.

A közös nyomozócsoport létrehozásának igénye gyakorta koordinációs ülésen merül fel (ez az érintett nemzeti hatóságokat összehozó olyan ülés, amelyet az Eurojust szervez és finanszíroz annak érdekében, hogy a nyomozásokkal és a vádhatósági eljárásokkal kapcsolatban ösztönözze a kölcsönös együttműködést és a koordinálást, illetve az ezekről való megállapodást). Ilyen igény tehát felmerülhet:

- a már folyamatban lévő párhuzamos eljárások közötti összefüggések felismerése nyomán, vagy
- ha a megbeszélések eredményeként nyomozás indul azon tagállam(ok)ban, amely(ek)ben előtte még nem folyt nyomozás (ilyen esetben az Eurojust például megkönnyítheti a bizonyítékok átadását, lehetővé téve ezáltal az átvevő illetékes hatóságnak az eljárás megindítását).

Azt követően, hogy a közös nyomozócsoport létrehozásáról elvi megállapodás született, az Eurojust segítséget nyújthat a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás kidolgozásához, valamint fontosabb rendelkezéseinek – az érintett nemzeti irodákon keresztül történő – megvitatásához. A közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodásnak az Eurojustnál történő aláírása jó alkalom a közös nyomozócsoporton belüli együttműködés első konkrét lépéseinek a megvitatására is, ha erre még nem került sor.

- *Operatív szakasz*

Az operatív szakaszban az Eurojust konkrétan segítséget nyújthat a közös nyomozócsoport működésével kapcsolatos gyakorlati és jogi kérdésekben: például a nyilvánosságra hozatal, a bizonyítékok elfogadhatósága, a kiküldött tagok részvétele, a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek közötti koordinálás stb. kapcsán.

Az operatív szakaszban az Eurojust bevetheti a koordinációs központját, amely a közös fellépés során elősegíti a valós idejű információcserét, valamint a kapcsolódó jogi és gyakorlati problémák megoldását.

Az operatív támogatás részeként az Eurojust finanszírozást nyújt a közös nyomozócsoport tevékenységeihez, megtérítve többek között a következőket:

- az utazás és a szállás költségei (operatív üléseken, a származási állam területén kívül foganatosított nyomozási cselekményekben való részvétel),
- tolmácsolási és fordítási költségek, valamint
- a bizonyítékok, illetve a lefoglalt tárgyak szállításának költségei.

Az Eurojust a közös nyomozócsoportoknak biztonságos kapcsolattal rendelkező laptopokat, biztonságos mobiltelefonokat (állva a kommunikációs költségeket is), mobil szkennereket és nyomtatókat is kölcsönöz.

Erről bővebb információ található [a közös nyomozócsoportok finanszírozásáról szóló útmutatóban](#) az Eurojust honlapján.

- *A közös nyomozócsoport megszűnése és az azt követő intézkedések*

Az Eurojust segítséget nyújthat a joghatóság rendezését és a kapcsolódó intézkedéseket illetően is, ha erre még nem került sor. Elősegítheti a közös nyomozócsoport értékelésének elvégzését azáltal, hogy az értékelő üléshez helyiséget és asszisztenciát vagy videokonferencia-eszközöket biztosít. A közös nyomozócsoportoknak juttatott források felhasználhatók az érintett államokban szervezett értékelő ülések finanszírozására is.

2. Europol

2.1. Az Europol feladata és felépítése

Az Europol hatásköre a szervezett bűnözésre, a terrorizmusra és a súlyos bűncselekményeknek két vagy több tagállamot érintő egyéb formáira terjed ki, azokban az esetekben, amelyekben a bűncselekmények kiterjedése, jelentősége és következményei a tagállamok közös fellépését teszik szükségessé.

Az Europol egyedülálló információs és elemzési képességei, valamint több mint 700 fős személyzetének szakértelme révén nyújt támogatást a tagállami bűnüldöző szervezetek az Európai Unióban a legveszélyesebb bűnszervezetek és terrorista hálózatok felderítéséhez és nyomon követéséhez.

A tagállamok és az Europol nem uniós partnerei mintegy 150 összekötő tisztviselőt rendeltek ki az Europol székhelyére. Az összekötő tisztviselők garantálják a személyes kapcsolaton és a kölcsönös bizalmon alapuló gyors és hatékony együttműködést. Aktívan együttműködnek az Europol személyzetével, támogatják az általa végzett elemzési tevékenységet és elősegítik a stratégiai és operatív információk cseréjét.

Az összekötő tisztviselők részt vesznek az operatív üléseken, továbbá a hét minden napján, napi huszonnégy órában működő ügyeleti rendszerben koordinálják/szervezik az ellenőrzött szállításokat és a határon átnyúló megfigyelést. Az Europol összekötő tisztviselők tanácsadó szerepet is betöltenek és együttműködnek a saját országuk nemzeti szakértőivel a közös nyomozócsoportok létrehozásának támogatása érdekében.

Az együttműködés előmozdítása érdekében az Europol 2010 óta finanszírozást nyújt a tagállamok és a harmadik államok illetékes hatóságaitól érkező szakértők operatív üléseken való részvételének kiküldetési költségeihez; az ülések keretében többek között az is megvitatható, hogy egy adott nemzetközi ügy esetében megfelelő eszköz-e a közös nyomozócsoport.

2.2. Az Europol közös nyomozócsoportokban való részvételének jogalapja

Az Europol személyzete támogatói minőségben részt vehet a közös nyomozócsoportokban. Az Europol személyzete – a közös nyomozócsoport működési helye szerinti tagállam joga által megszabott határokon belül és az Europolal kötött megállapodással összhangban – segíthet minden tevékenységben, és információt cserélhet a közös nyomozócsoport valamennyi tagjával. Nem vehet részt azonban kényszerítő eszközök alkalmazásában.

2.3. Az Europol által a közös nyomozócsoportoknak nyújtott operatív támogatás

Az Europol által a közös nyomozócsoportoknak nyújtott támogatás nemcsak a létrehozásukat előkészítő szakaszban képvisel többletértéket, hanem hasznos a nyomozócsoport fennállásának összes szakaszában.

- *Létrehozási szakasz*

Az Europol képességei különösen alkalmasak az adott ügy mérlegelésére, mivel a később esetleg közös nyomozócsoport keretében folytatódó ügygel kapcsolatos bűnüldözési operatív információk és egyéb információk összevethetők az Europol adatbázisaival, ami elősegítheti újabb összefüggések feltárását, és a pusztán belföldi szemszögből való értékelés helyett lehetővé teszi, hogy az Europol elemzői átfogó képet alkothassanak az ügyről.

Az Europol éppen ezért kiválóan képes:

- az ügyet nemzetközi kontextusba helyezni (információcsere és -elemzés révén)
- meghatározni azt, hogy az adott ügyben milyen támogatásra van szükség (a bűnüldözési operatív információk alapján kirajzolódó helyzetkép további pontosítása az ügynökség szakértelmére és ismereteire támaszkodva)
- közreműködni a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás és a vele kötendő megállapodás kidolgozásában, az operatív cselekvési terv kialakításában, illetve a nyomozás további taktikai és technikai lépéseiről folytatott megbeszélés előmozdításában

- *Operatív szakasz*

Azáltal, hogy különböző adatgyűjtő és adatkezelő rendszereket működtet, továbbá otthont ad a tagállamok, valamint az Europolal együttműködési megállapodást aláíró valamennyi harmadik állam és szervezet összekötő tisztviselőinek, az Europolnak megvannak az eszközei a következők biztosításához:

- gyors hozzájutás a közös nyomozócsoport működési helyétől eltérő államokban rendelkezésre álló releváns információkhoz
- a résztvevők/érintett felek közötti információcsere megkönnyítése az erre a célra létrehozott biztonságos hálózaton (SIENA)
- logisztikai, elemzési és igazságügyi szakértői támogatás

Az operatív szakaszban az Europol segítséget tud nyújtani a közös nyomozócsoport működésével és az azon belüli információcserével kapcsolatos bármilyen gyakorlati és koordinálási kérdésben.

Az Europol ebben a szakaszban gyakran ajánlja fel a székhelyén található biztonságos műveleti központjának az igénybevételét, lehetővé téve ezáltal az érintett szereplők számára a gyors, valós idejű koordinálást, továbbá – technikai eszközök rendelkezésre bocsátása révén – közvetlen, helyszíni támogatást nyújtva a közös nyomozócsoportnak.

Az Europol megkeresés alapján elemzőket és szakembereket küld a helyszínre a tagállamokban és a harmadik államokban folyamatban lévő nyomozások és műveletek támogatása érdekében, ideértve az Europol biztonságos hálózatához való távoli hozzáférés biztosítását a szervezet épületein kívülről (mobil iroda, igazságügyi szakértői eszközök stb.).

Az Europol által leggyakrabban nyújtott szolgáltatások közé tartozik a keresztellenőrzési jelentések, az operatív elemzési jelentések és a technikai elemzési jelentések készítése.

- *A közös nyomozócsoport megszűnése és az azt követő intézkedések*

A nemzetközi nyomozások lezárásakor vagy a közös nyomozócsoportok megszűnésekor is igénybe lehet venni az Europol erőforrásait az értékeléshez, a bevált gyakorlatok megosztásához, valamint a későbbi ügyekben hasznosítható levont tanulságok összegyűjtéséhez.

Az érintett tagállamok tevékenységei az operatív ülés keretei között megint csak finanszírozhatók, különösen a közös nyomozócsoport folyamánként indult új nyomozások támogatása érdekében.

3. OLAF

3.1. Feladat és megbízatás

Az Európai Csalás Elleni Hivatalnak (OLAF) hármas feladata van:

- védi az Európai Unió pénzügyi érdekeit a csalás, a korrupció és bármely más jogellenes tevékenység kivizsgálása révén,
- felderíti és kivizsgálja a szakmai feladatok ellátásával kapcsolatos, az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek tagjai, illetve személyzete általi olyan kötelezettségmulasztásnak minősülő súlyos eseteket, amelyek fegyelmi vagy büntetőeljárást vonhatnak maguk után, valamint
- támogatást nyújt az uniós intézményeknek, szerveknek, hivataloknak és ügynökségeknek, de elsősorban az Európai Bizottságnak a csalás elleni jogszabályok és vezérelvek kidolgozásában és végrehajtásában.

Az OLAF költségvetési és igazgatási autonómiát élvez annak érdekében, hogy függetlenül működhessen.

Az OLAF különböző forrásokból egyre több információt kap csalás gyanús és szabálytalanságra utaló esetekről. Az esetek többségében ezek az információk az olyan munkatársak által végzett ellenőrzésekből származnak, akik az uniós intézményekben, szervekben, hivatalokban és ügynökségekben vagy a tagállamokban az uniós források kezeléséért felelnek.

Az OLAF-nál bejelentett állításokat első körben annak megállapítása érdekében értékelik, hogy az OLAF hatáskörébe tartoznak-e, és hogy teljesülnek-e a vizsgálat indításának a kritériumai.

Az OLAF csalási ügyben a következő három kategória egyikébe tartozó vizsgálatot indíthat:

Belső vizsgálatok: a belső vizsgálatok az uniós intézményeken és szerveken belül lefolytatott olyan igazgatási vizsgálatok, amelyeknek célja a csalás, a korrupció, valamint az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység felderítése, és ebbe beletartoznak a szakmai feladatok ellátásával kapcsolatos, kötelezettségmulasztásnak minősülő súlyos esetek is.

Külső vizsgálatok: a külső vizsgálatok az uniós intézményeken és szerveken kívül lefolytatott olyan igazgatási vizsgálatok, amelyeknek célja a természetes és a jogi személyek által elkövetett csalás vagy más szabálytalan magatartás felderítése.

Koordinációs ügyek: Az OLAF az információk és a kapcsolattartói adatok gyűjtésének és cseréjének elősegítése révén a nemzeti hatóságok vagy más közösségi szervek által folytatott vizsgálatokban is közreműködik.

3.2. Az OLAF közös nyomozócsoportokban való részvételének jogalapja

AZ OLAF személyzete támogatói minőségben részt vehet a hatáskörébe tartozó bűnözési területen létrehozott közös nyomozócsoportokban. Az OLAF személyzete – az OLAF-ra vonatkozó jogszabályok²² által megszabott határokon belül – segíthet minden tevékenységben, és információt cserélhet a közös nyomozócsoport valamennyi tagjával.

Az OLAF-nak a közös nyomozócsoportban való részvételét az OLAF főigazgatója és a közös nyomozócsoportban részt vevő tagállamok illetékes hatóságai közötti megállapodásban határozzák meg. A megállapodást a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodás mellékleteként kell aláírni.

Az OLAF-nak a közös nyomozócsoportban részt vevő személyzete az OLAF-ra vonatkozó jogszabályokkal összhangban és a nyomozócsoport működési helye szerinti tagállam nemzeti jogára figyelemmel segítheti a bizonyítékok gyűjtését, illetve szakértelmével a nyomozócsoport tagjait.

Az OLAF segítséget és szakértelmet nyújthat a közös nyomozócsoportnak a csoportvezető(k) által meghatározott céljai eléréséhez. Ebbe többek között beletartozhat adminisztratív, dokumentációs és logisztikai támogatás, stratégiai, technikai és igazságügyi szakértői támogatás, valamint taktikai és operatív szakismeretek és tanácsadás biztosítása a közös nyomozócsoport tagjainak a csoportvezető(k) kérése alapján.

Az OLAF személyzete nem alkalmazhat kényszerítő intézkedéseket. Mindazonáltal, az OLAF-nak a közös nyomozócsoportban részt vevő személyzete a csoportvezető(k) irányítása alatt jelen lehet a nyomozócsoport operatív tevékenységei során annak érdekében, hogy helyszíni tanácsadást és segítséget nyújtson a nyomozócsoport kényszerítő intézkedéseket fogantató tagjainak, feltéve, hogy a nyomozócsoport működési helye szerinti tagállamban nemzeti szinten ez nem ütközik jogi korlátokba.

---

²² A legutóbb a 2015. március 25-i (EU) 2015/512 bizottsági határozattal módosított, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) létrehozásáról szóló, 1999. április 28-i 1999/352/EK, ESZAK, Euratom határozattal létrehozott szerv, melynek megbízatása az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeleten, valamint az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendeleten (a továbbiakban: az OLAF-ra vonatkozó jogszabályok) alapul.

A nyomozási intézkedés helye szerinti tagállam felelős a feladatok elvégzéséhez szükséges technikai felszerelés (irodahelyiségek, szállás, távközlés stb.) biztosításáért, és viseli a felmerülő költségeket. Ugyanezen tagállam biztosítja az irodai kommunikációs és az adatok (kódolt) cseréjéhez szükséges más műszaki eszközöket. Az említett költségeket a tagállamnak kell állnia.

Az OLAF pedig az OLAF-nak a közös nyomozócsoportban való részvételével kapcsolatban felmerült költségeket fedezi.

3.3. Az OLAF által a közös nyomozócsoportoknak nyújtott támogatás

- *Operatív szakasz*

Az OLAF személyzete az OLAF által folytatott igazgatási vizsgálatok keretében támogatói minőségben részt vehet a közös nyomozócsoportokban. Ezek a vizsgálatok lehetnek:

Belső vizsgálatok

Az OLAF a 883/2013/EU, Euratom rendeletben, továbbá az egyes uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek által elfogadott határozatokban megállapított feltételeknek megfelelően igazgatási vizsgálatokat folytat az intézményeken, szerveken, hivatalokon és ügynökségeken belül. Az OLAF személyzete jogosult vizsgálatot folytatni az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek helyiségeiben, és hozzáféréssel rendelkezik valamennyi releváns információhoz, ideértve az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek adatbázisaiban található információkat is. Emellett másolatot készíthet a releváns dokumentumokról, és digitális igazságügyi szakértői elemzést is végezhet.

Külső vizsgálatok

Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmében az OLAF a 883/2013/EU, Euratom és a 2185/96/Euratom, EK rendelettel átruházott hatásköröket gyakorolja, hogy helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat folytasson a tagállamokban, valamint – a hatályos együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási megállapodásokkal és bármely más hatályos jogi eszközzel összhangban – harmadik államokban és nemzetközi szervezeteknél. Az érintett tagállamoknak a 2185/96/Euratom, EK rendeletnek megfelelően gondoskodniuk kell arról, hogy az OLAF alkalmazottai az ezekben a tagállamokban az illetékes tagállami hatóságokra vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett, valamint az ott hatályos nemzeti joggal összhangban hozzáférhessenek valamennyi olyan, a vizsgálat tárgyára vonatkozó információhoz és dokumentumhoz, amely szükségesnek bizonyul a helyszíni ellenőrzések és vizsgálatok hatékony és eredményes lefolytatásához. Az OLAF személyzete harmadik államokban vizsgálati missziókat folytathat, ha a csalás, korrupció vagy más jogellenes tevékenység fennállásának megállapításához szükséges bizonyíték a tagállamokban nem áll rendelkezésre. A harmadik állambeli missziókat az érintett harmadik állam illetékes hatóságaival egyetértésben és együttműködésben kell folytatni, és az a következő területeken elkövetett csalással, korrupcióval vagy más jogellenes tevékenységgel lehet kapcsolatos:

vámügyek

tradicionális saját források

uniós forrásból finanszírozott kiadások

uniós forrásból nemzetközi szervezeteken és pénzügyi intézményeken keresztül finanszírozott kiadások, vagy uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek által kezelt alapokból finanszírozott kiadások

A csalás elleni küzdelem uniós szintű koordinátorának szerepében az OLAF szorosan együttműködik a partnereivel – többek között a rendőrséggel, a vám- és az igazságügyi hatóságokkal az Európai Unión belül és azon kívül is annak érdekében, hogy a csalásellenes koordinációs szolgálatok (AFCOS) hálózatán keresztül gyors információcsere, azt követően pedig mihamarabb intézkedés valósulhasson meg.

Az OLAF emellett szaktanácsadással szolgálhat a vizsgálat tárgyát, valamint a tagállamokban alkalmazandó törvényeket és rendelkezéseket illetően.

- *A közös nyomozócsoport megszűnése és az azt követő intézkedések*

A vizsgálati tevékenység befejezését követően zárójelentés készül, amelyben ismertetni kell a vizsgálat során és a koordinációs ügyben feltárt tényeket és az azok alapján levont következtetéseket. A zárójelentésben fel kell tüntetni azokat az intézkedéseket is, amelyek révén biztosított volt az eljárási garanciáknak (az adatvédelmet is ideértve) és az érintett személy jogainak a tiszteletben tartása, és részletezni kell az érintett személynek az őt érintő tényekre vonatkozóan tett észrevételeit is.

A jelentéshez mellékelni kell a főigazgató arra vonatkozó ajánlásait, hogy szükség van-e intézkedésekre. Ezekben az ajánlásokban adott esetben fel kell tüntetni az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség, illetve az érintett tagállamok illetékes hatóságai által kezdeményezendő fegyelmi, közigazgatási, pénzügyi, illetve bírósági eljárást, valamint meg kell jelölni a becsült visszakövetelendő összeget, valamint a megállapított tények előzetes jogi minősítését.

Az ilyen jelentések és ajánlások elkészítése során az OLAF-vizsgálóknak figyelembe kell venniük az érintett tagállam nemzeti jogát. Az ennek alapján elkészített jelentések a közigazgatási vagy bírósági eljárás során elfogadható bizonyítéknak minősülnek abban a tagállamban, amelyben azok felhasználása szükségesnek bizonyul, ugyanolyan módon és ugyanolyan feltételek mellett, mint az adott ország nemzeti közigazgatási vizsgálói által készített jelentések. A jelentésekre a nemzeti közigazgatási vizsgálók által készített közigazgatási jelentésekre alkalmazott értékelési szabályokkal azonos értékelési szabályok vonatkoznak, és az ilyen jelentésekkel egyenértékű bizonyítékként kell figyelembe venni őket.

III. MELLÉKLET - Megállapodásminta a közös nyomozócsoportok létrehozásáról ([HL C 18., 2017.1.19., 1. o.](#))

Összhangban a következőkkel:

[Beillesztendők a következőkben felsorolt eszközök közül választható, de azokra nem korlátozódkó alkalmazandó jogalapok:

- az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 2000. május 29-i egyezmény¹ 13. cikke,
- a Tanács 2002. június 13-i kerethatározata a közös nyomozócsoportokról²,
- az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 2000. május 29-i egyezmény és az ahhoz csatolt 2001. évi jegyzőkönyv bizonyos rendelkezéseinek alkalmazásáról szóló, 2003. december 29-i megállapodás³ 1. cikke,
- az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, a kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodás⁴ 5. cikke,
- a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezményhez csatolt második kiegészítő jegyzőkönyv⁵ 20. cikke,
- a kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme elleni 1988. évi ENSZ-egyezmény⁶ 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja,
- az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni 2000. évi egyezmény⁷ 19. cikke,
- az Egyesült Nemzetek korrupció elleni 2003. évi egyezményének⁸ 49. cikke,
- a 2006. évi Délkelet-európai Rendőri Együttműködési Egyezmény⁹ 27. cikke.]

---

¹ HL C 197., 2000.7.12., 3. o.

² HL L 162., 2002.6.20., 1. o.

³ HL L 26., 2004.1.29., 3. o.

⁴ HL L 181., 2003.7.19., 34. o.

⁵ ETS 182.

⁶ Az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára, 1582. kötet, 95. o.;

⁷ Az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára, 2225. kötet, 209. o., A/RES/55/25. sz. dokumentum.

⁸ Az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára, 2349. kötet, 41. o.; A/58/422 sz. dokumentum.

⁹ Nyilvántartásba vétel az Egyesült Nemzetek Titkárságán: Albánia, 2009. június 3., 46240. sz.

1. A megállapodás részes felei

Az alábbi felek megállapodást kötöttek közös nyomozócsoport létrehozásáról:

1.[Beillesztendő a megállapodásban részt vevő állam első illetékes hatóságának/közigazgatási szervének neve]

valamint

2.[Beillesztendő a megállapodásban részt vevő állam második illetékes hatóságának/közigazgatási szervének neve]

A megállapodás részes felei közös megegyezéssel úgy határozhatnak, hogy más államok hatóságait vagy közigazgatási szerveit is felkéri az e megállapodásban való részvételre.

2. A közös nyomozócsoport célja

E megállapodás a közös nyomozócsoport alábbi célból való létrehozására terjed ki:

[Beillesztendő a közös nyomozócsoport konkrét céljának ismertetése.

E leírásnak tartalmaznia kell az érintett államokban vizsgált bűncselekmény(ek) körülményeit (időpont, hely és jelleg), továbbá adott esetben utalást a folyamatban lévő belföldi eljárásokra. A minimálisra kell korlátozni az ügyvel kapcsolatos személyes adatok közlését.

Ebben a részben kell továbbá röviden leírni a közös nyomozócsoport céljait is (például bizonyítékgyűjtés, a gyanúsítottak koordinált letartóztatása, vagyoni eszközök befagyasztása...). A feleknek ezzel összefüggésben mérlegelniük kell azt, hogy a közös nyomozócsoport egyik céljaként kitűzzék-e a pénzügyi nyomozás megkezdését és lezárását is¹⁰.]

¹⁰ A feleknek ezzel összefüggésben célszerű tanulmányozniuk a pénzügyi nyomozásokkal kapcsolatos további lépésekről szóló tanácsi következtetéseket és cselekvési tervet (10125/16 + COR1 tanácsi dokumentum).

3. E megállapodás időtartama

A felek megállapodnak abban, hogy a közös nyomozócsoport e megállapodás hatálybalépésétől kezdve **[konkrét időtartam beillesztendő]**-ig működik.

E megállapodás a közös nyomozócsoport utolsó részes fele általi aláírásának napján lép hatályba. Ez az időtartam kölcsönös megegyezéssel meghosszabbítható.

4. A közös nyomozócsoport tevékenységének színhelyéül szolgáló államok

A közös nyomozócsoport e megállapodás részes feleinek államaiban fog működni.

A nyomozócsoport a tevékenységét azon államok joga szerint végzi, amelyekben az adott időpontban tevékenykedik.

5. A közös nyomozócsoport vezetője/vezetői

A nyomozócsoport vezetői a csoport működése szerinti államokban folyó nyomozásban részt vevő illetékes hatóságok képviselői, akiknek a vezetése alatt a nyomozócsoport tagjai a feladataikat végzik.

A részes felek a következő személyeket jelölték a nyomozócsoport vezetőinek:

Név	Beosztás/rendfokozat	Hatóság/ügynökség	Állam

Ha a fent említett személyek bármelyike nem tudja ellátni a feladatait, haladéktalanul helyettesítő személyt kell kijelölni. A helyettesítésről írásban tájékoztatni kell az összes érdekelt felet, és e tájékoztatást mellékelni kell ehhez a megállapodáshoz is.

6. A közös nyomozócsoport tagjai

Az 5. pontban említett személyek mellett a felek e megállapodás egy külön mellékletében megállapítják a közös nyomozócsoport tagjainak jegyzékét¹¹.

Ha a közös nyomozócsoport bármely tagja nem tudja ellátni a feladatait, a közös nyomozócsoport illetékes vezetője által küldött írásbeli értesítéssel haladéktalanul helyettesítő személyt kell kijelölni.

7. A közös nyomozócsoport résztvevői

A közös nyomozócsoport részes felei megállapodnak arról, hogy a(z) **[pl. Eurojust, Europol, OLAF...]**-t résztvevőként bevonják a közös nyomozócsoportba. A(z) **[név]** részvételére vonatkozó különös rendelkezésekkel e megállapodás vonatkozó függelékében kell foglalkozni.

¹¹ Szükség esetén nemzeti vagyon-visszaszerzési szakértők is lehetnek a közös nyomozócsoport tagjai.

8. Információk és bizonyítékok gyűjtése

A közös nyomozócsoport vezetői megállapodhatnak olyan egyedi eljárásokról, amelyeket a közös nyomozócsoportnak az információk és bizonyítékok gyűjtése során a tevékenységi helye szerinti államban követnie kell.

A felek megbízzák a közös nyomozócsoport vezetőit azzal a feladattal, hogy biztosítsanak tanácsadást a bizonyítékok megszerzésével kapcsolatban.

9. Az információkhoz és a bizonyítékokhoz való hozzáférés

A közös nyomozócsoport vezetői meghatározzák azokat a folyamatokat és eljárásokat, amelyeket az egyes tagállamokban a közös nyomozócsoport révén megszerzett információk és bizonyítékok egymás közti megosztása során követni kell.

[Emellett a felek megállapodhatnak egy olyan záradékról is, amely konkrétabb szabályokat tartalmaz az információkhoz és a bizonyítékokhoz való hozzáférésre, valamint azok kezelésére és felhasználására vonatkozóan. Egy ilyen záradék különösen helyénvaló lehet abban az esetben, ha a közös nyomozócsoport nem az uniós egyezményen vagy a kerethatározaton alapul (melyek már tartalmazzák erre vonatkozó konkrét rendelkezéseket – lásd az egyezmény 13. cikkének (10) bekezdését.)]

10. A közös nyomozócsoport létrehozását megelőzően szerzett információk és bizonyítékok cseréje

A felek e megállapodás keretében megoszthatják egymással azokat az információkat és bizonyítékokat, amelyek e megállapodás hatálybalépésének időpontjában már rendelkezésre állnak és az e megállapodásban ismertetett nyomozáshoz kapcsolódnak.

11. A közös nyomozócsoportban részt nem vevő államoktól kapott információk és bizonyítékok

Amennyiben kölcsönös jogsegély iránti megkeresést kell intézni egy olyan államhoz, amely nem vesz részt a közös nyomozócsoportban, a megkereső államnak kérnie kell a megkeresett állam hozzájárulását ahhoz, hogy a megkeresés teljesítésével szerzett információt vagy bizonyítékot meg lehessen osztani a közös nyomozócsoport másik/többi részes felével.

12. A kiküldött tagokra vonatkozó különös rendelkezések

[Amennyiben helyénvalónak ítélik, a felek e záradék keretében megállapodhatnak azokról a konkrét feltételekről, amelyek mellett a kiküldött tagok:

- nyomozást folytathatnak – ideértve különösen a kényszerítő intézkedéseket is – a működési hely szerinti államban (amennyiben helyénvaló, hivatkozni lehet e záradékban a nemzeti jogszabályokra, vagy azokat csatolni lehet e megállapodáshoz)*
- a kiküldés helye szerinti államban intézkedések foganatosítását kérhetik*
- megoszthatják a nyomozócsoport által gyűjtött információkat*
- fegyvert viselhetnek/használhatnak]*

13. A megállapodás módosításai

Ez a megállapodás a felek kölcsönös beleegyezésével módosítható. E megállapodás eltérő rendelkezése hiányában a módosításra a felek megegyezése szerinti írásos formában kerülhet sor¹².

14. Konzultáció és koordináció

A felek vállalják, hogy konzultálnak egymással, amikor az a nyomozócsoporthoz tevékenységeinek koordinálásához szükséges, ideértve többek között az alábbiakat:

- az elért eredményeknek és a nyomozócsoporthoz teljesítményének az áttekintése
- a nyomozók intervenciójának időzítése és módszere
- az esetleges jogi eljárás lefolytatásának legmegfelelőbb módja, a megfelelő tárgyalási helyszín kiválasztása és a vagyoni eszközök elkobzása.

15. Médiatájékoztatás

Amennyiben a felek rendelkeznek a média tájékoztatásáról, megállapodnak annak időzítéséről és tartalmáról, amelyet a résztvevőknek követniük kell.

16. Értékelés

A felek fontolóra vehetik a közös nyomozócsoporthoz teljesítményének, az alkalmazott bevált gyakorlatoknak és a levont tanulságoknak az értékelését. Az értékelés elvégzésére külön ülést lehet szervezni.

[A felek ezzel összefüggésben felhasználhatják a közös nyomozócsoporthoz uniós szakértői hálózata által a [közös nyomozócsoporthoz értékelésre](#) kidolgozott formanyomtatványt. Az értékelő ülés támogatására igénybe lehet venni uniós finanszírozást.]

17. Különös rendelkezések

[Adott esetben kitöltendő. Az alábbi alfejezetek arra szolgálnak, hogy kiemeljék azokat a lehetséges területeket, amelyek esetében részletes leírásra lehet szükség.]

17.1. Az információközlésre vonatkozó szabályok

[A felek itt tisztázzhatják a védelemmel való kommunikációra alkalmazandó nemzeti szabályokat és/vagy mellékelhetik azok egy példányát vagy összefoglalóját.]

---

¹² A megszövegezésre példák a 2. és a 3. függelékben találhatók.

17.2. A vagyoni eszközök kezelése/a vagyonvisszaszerzésre vonatkozó rendelkezések

17.3. Felelősség

[A feleknek érdemes lehet szabályozniuk ezt a kérdést, különösen abban az esetben, ha a közös nyomozócsoport nem az uniós egyezményen vagy a kerethatározaton alapul (melyek már tartalmazzák erre vonatkozó konkrét rendelkezéseket – lásd az egyezmény 15. és 16. cikkét.)]

18. Szervezési intézkedések

[Adott esetben kitöltendő. Az alábbi alfejezetek arra szolgálnak, hogy kiemeljék azokat a lehetséges területeket, amelyek esetében részletes leírásra lehet szükség.]

18.1. Felszerelés (irodahelyiségek, járművek, egyéb technikai felszerelés)

18.2. Költségek/kiadások/biztosítás

18.3. A közös nyomozócsoportoknak nyújtott támogatás

[A felek e záradék keretében különös rendelkezésekről állapodhatnak meg az uniós finanszírozás iránti kérelmek benyújtásával kapcsolatos, a csoporton belüli szerep- és feladatkörökre vonatkozóan.]

18.4. A kapcsolattartás nyelve

Kelt [az aláírás helye], [dátum]

[valamennyi fél aláírása]

I. függelék

A KÖZÖS NYOMOZÓCSOPORTOK LÉTREHOZÁSÁRÓL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁSMINTÁHOZ

A közös nyomozócsoport résztvevői

Megállapodás az Europollal/Eurojusttal/Bizottsággal (OLAF), a Szerződések keretében elfogadott rendelkezések értelmében illetékes szervezetekkel és egyéb nemzetközi szervezetekkel.

1. A közös nyomozócsoport résztvevői

A közös nyomozócsoport résztvevői az alábbi személyek:

Név	Beosztás/rendfokozat	Szervezet

[A tagállam neve] úgy határozott, hogy az Eurojustban részt vevő nemzeti tagja az Eurojust nevében/illetékes nemzeti hatóságként¹ részt vesz a közös nyomozócsoportban.

Ha a fent említett személyek bármelyike nem tudja ellátni a feladatait, helyettesítő személyt kell kijelölni. A helyettesítésről írásban tájékoztatni kell az összes érdekelt felet, és e tájékoztatást mellékelni kell ehhez a megállapodáshoz is.

2. Különös rendelkezések

A fent említett személyek részvételére az alábbi feltételek vonatkoznak, és e részvételre kizárólag a következő célból kerül sor:

2.1. A megállapodás első résztvevője

- 2.1.1. A részvétel célja
- 2.1.2. Átruházott jogok (amennyiben vannak)
- 2.1.3. A költségekkel kapcsolatos rendelkezések
- 2.1.4. A részvétel célja és hatálya

¹ A nem kívánt rész kihúzandó.

2.2. *A megállapodás második résztvevője (ha van)*

2.2.1.

3. **Az Europol személyzetének részvételére vonatkozó feltételek**

- 3.1. A közös nyomozócsoportban részt vevő Europol-személyzet az Europol-rendeletben előírtaknak megfelelően segítséget nyújt a nyomozócsoport valamennyi tagjának és az Europol támogatási szolgáltatásainak teljes körét biztosítja a közös nyomozáshoz. Az Europol-személyzet kényszerítő intézkedést nem alkalmazhat. Mindazonáltal, a nyomozócsoportban részt vevő Europol-személyzet erre vonatkozó utasítás esetén, a csoportvezető(k) irányítása alatt jelen lehet a közös nyomozócsoport operatív tevékenységei során annak érdekében, hogy helyszíni tanácsadást és segítséget nyújtson a nyomozócsoport kényszerítő intézkedéseket végrehajtó tagjainak, feltéve, hogy nemzeti szinten ez nem ütközik korlátokba ott, ahol a nyomozócsoport működik.
- 3.2. Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 11. cikkének a) pontja a részvétel ideje alatt nem alkalmazandó a közös nyomozócsoportban részt vevő Europol-személyzetre². A közös nyomozócsoport műveletei során az Europol személyzetének tagjai a sérelmükre vagy általuk elkövetett bűncselekmények tekintetében a műveletek végrehajtásának helye szerinti tagállam hasonló feladatokat ellátó személyekre alkalmazandó nemzeti jogának hatálya alá tartoznak.
- 3.3. Az Europol személyzete közvetlen kapcsolatot tarthat fenn a közös nyomozócsoport tagjaival, és – az Europol-rendelettel összhangban – minden szükséges információt megadhat a közös nyomozócsoport tagjai számára.

---

². Jegyzőkönyv az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről (egységes szerkezetbe foglalt változat) ([HL C 326., 2012.10.26., 266. o.](#)).

II. függelék

A KÖZÖS NYOMOZÓCSOPORTOK LÉTREHOZÁSÁRÓL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁSMINTÁHOZ

Megállapodás a közös nyomozócsoport tevékenységének meghosszabbításáról

A felek megállapodtak a(z) **[dátum]**-én **[az aláírás helyszíne]**-ban/ben kelt megállapodás által létrehozott közös nyomozócsoport tevékenységének meghosszabbításáról, amely megállapodás egy példányát csatolták e megállapodáshoz.

A felek úgy vélik, hogy a közös nyomozócsoport tevékenységét létrehozásának időtartamán **[az időszak lejártának dátuma]** túl meg kell hosszabbítani, mivel még nem érte el a(z) **[a közös nyomozócsoport céljáról szóló cikk száma]** cikkben megállapított célját.

Mindegyik fél körültekintően megvizsgálta a közös nyomozócsoport tevékenységének meghosszabbítását megkövetelő körülményeket. A közös nyomozócsoport tevékenységének meghosszabbítása alapvető fontosságú azon cél elérése tekintetében, amelynek érdekében a közös nyomozócsoportot létrehozták.

Ennek megfelelően a közös nyomozócsoport e megállapodás hatálybalépését követően további **[meghatározott időtartam]**-ig folytatja tevékenységét. A fenti időszak a felek kölcsönös egyetértésével ismételt meghosszabbítható.

Dátum/aláírás

III. függelék

A KÖZÖS NYOMOZÓCSOPORTOK LÉTREHOZÁSÁRÓL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁSMINTÁHOZ

A felek megállapodtak a(z) [dátum]-én [az aláírás helyszíne]-ban/ben kelt, a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló írásos megállapodás módosításáról, amely módosítás egy példányát csatolták e megállapodáshoz.

Az aláírók megállapodtak arról, hogy az alábbi cikkeket a következőképpen kell módosítani:

1. (... módosítás)

2. (... módosítás)

Mindegyik fél körültekintően megvizsgálta a közös nyomozócsoportokról szóló megállapodás módosítását megkövetelő körülményeket. A közös nyomozócsoportokról szóló megállapodás módosítása(i) alapvető fontosságú(ak) azon cél elérése tekintetében, amelynek érdekében a közös nyomozócsoportot létrehozták.

Dátum/aláírás

IV. melléklet - Ellenőrző lista az operatív tevékenységek tervezéséhez és koordinálásához

1. Általános kérdések

Ahhoz, hogy a közös nyomozócsoport hatékonyan működhessen, a benne részt vevő partnereknek érdemes lehet gyakorlati vonatkozásokról is megállapodniuk (ha erre magában a közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló megállapodásban még nem került sor) többek között az alábbi kérdésekkel összefüggésben:

nyomozási célok (rövid és hosszú távon is),

az információk és bizonyítékok cseréje: kommunikációs csatornák és gyakoriság, pl. az Europolon keresztül igénybe véve a SIENA-t, amely biztonságos eszköz a személyes vagy érzékeny információk közléséhez, vagy biztonságos e-mailben az Eurojust által rendelkezésre bocsátott rendszeren keresztül,

a nyomozási cselekmények koordinálása: az operatív tájékoztatók gyakorisága és módja (személyesen vagy videokapcsolat útján),

a kiküldött tagok szerepe: a kiküldés időpontja és időtartama, lehetséges feladatok kijelölése a működési hely szerinti államban,

adminisztráció és logisztika: munkanyelv, felszerelés (irodahelyiségek, járművek, informatikai berendezések, egyéb), erőforrások, személyzet,

nyilvánosságra hozatali és elfogadhatósági követelmények: az adott belföldi szabályok tisztázása és a közös nyomozócsoport műveletei szempontjából esetleg releváns sajátos követelmények beazonosítása,

pénzügyi támogatás: a finanszírozási kérelmek és a költségtérítési kérelmek benyújtásával kapcsolatos szerepek és feladatok,

büntetőeljárási stratégiák: megegyezés a joghatóságról, ideértve az eljárások esetleges átadását is.

2. Konkrét bűncselekményekhez kapcsolódó kérdések

A közös nyomozócsoportban részt vevő partnereknek az alábbi bűncselekmények esetében érdemes lehet további szempontokat is figyelembe venniük:

emberkereskedelem: külön megegyezés a sértettek segítéséről,

kábítószer-kereskedelem: a minták kezelése és igazságügyi szakértői vizsgálatuk, a felmerült költségek fedezését is beleértve,

euróhamisítás: együttműködés az Európai Központi Bankkal, illetve a nemzeti bankokkal, valamint az Europol Pénzhamisítási Csoportjával,

pénzmosás és vagyonvisszaszerzés: a harmadik államokkal való együttműködés koordinálása; külön megegyezés a nyomozások pénzügyi vonatkozású részének kezeléséről, megegyezés a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek körében (és adott esetben olyan államokkal, amelyek nem vesznek részt a közös nyomozócsoportban) a vagyoni eszközök felkutatásáról, befagyasztásáról, elkobzásáról, kezeléséről és megosztásáról, beleértve a sürgős vagyonmegóvási intézkedéseket, a meglévő hálózatok (pl. a CARIN és az egyéb regionális vagyon-visszaszerzési hálózatok) igénybevételét is,

hamisítás: magánszemélyek bevonásának feltételei, pénzügyi nyomozások indítása és koordinálása,

vagyon elleni bűncselekmények: a lefoglalt tárgyak tárolása, a tárolási költségek megosztását is beleértve,

számítástechnikai bűnözés: magánszemélyek bevonásának, nem uniós államok közreműködésének feltételei.

A különböző bűncselekménytípusok kapcsán felmerült konkrét kérdések tisztázása érdekében az Europol szakértőihöz és elemzőihöz, valamint az Eurojust nemzeti irodáihoz lehet fordulni, továbbá a megoldás megtalálására az operatív/koordinációs ülések is lehetőséget kínálnak (*lásd* fentebb a II. mellékletet).